

Gunilla Olesjö

Linsa Larochelle, Linsa Virgin Blue och Linsa Vanessa, tre ungston e. Menai Cristopher

”Jag heter Gunilla Olesjö och är 67 år gammal. Jag föder sedan 2006 upp Welshponnyer av Cob-typ och mitt stuterinamn är Linsa, men har även fött upp några Welsh Mountain-ponnyer i slutet på 70-talet och i början på 90-talet.

När jag började på högstadiet 1963 fick jag en ny kamrat som hette Inger. Hon tävlade i hoppning på sin russhingst, och jag som var hästintresserad, som många andra flickor i den åldern, började följa med henne ut på tävlingar som hästskötare. På sommaren 1964 kom hon tvåa på SM i hoppning för de mindre ponnyerna (upp till 130 cm) Året efter på Rytтарstadion i Stockholm fick jag syn på ponnyerna med stort P, nämligen welshponny-hingsten Kålltorps Primus. En vit, vacker iögonfallande ponny som var smidig som en katt och med rörelser som var nåt helt annat, än vad jag tidigare sett. Jag blev helt såld! På SM senare samma år, även det på Rytтарstadion fick jag se fler welshponnyer bl.a. hingsten Stroatley Pride II, som segrade bland de mindre ponnyerna samt Säfstholms Floyd som vunnit SM året innan bland ponnyer upp till 147 cm.

I samband med SM tävlingarna 1966 på Strömsholm avhölls även Svenska Ponnyförningens Riksställning. Då fick jag ju chansen att se fler individer, även Welsh Mountain-ponnyer, och insåg att det här var det vackraste jag hade sett i ponnyväg. Många welshar som hade importerats i mitten och slutet på 50-

talet var födda på eller var fallna efter hingstar från Coed Coch-stuteriet i norra Wales. Jag skrev ett brev till deras uppfödare Miss M. Brodrick, Coed Coch, North Wales och berättade om mitt intresse. Döm om min förvåning och stora lycka, när jag fick svar. Dock inte från Miss Brodrick (som gått bort några år tidigare) utan från hennes kusin Edward Williams-Wynn som tagit över stuteriet 1962. I brevet fanns the Welsh Pony and Cob Society's årsbok från 1964 (138 sidor foton, utställningsresultat, stuteriannonser mm) samt flera fotografier på berömda Coed Coch-ponnyer.

Linsa Vanessa, flerfaldigt guldbelönad

Med hjälp av denna årsbok tog jag kontakt med ett antal uppfödare, och tillsammans med en brevkompis, som ägde en welshponny, åkte jag som 16-åring till Wales 1967 och besökte berömda stuterier som Gredington, Coed Coch, Bowdler och Revel samt var på ett par utställningar bl.a. Royal Welsh Show. Året efter åkte jag med min klasskamrat Inger och då besökte vi bl.a. Twyford, Shalbourne, Gredington och Llanarth plus Royal Welsh Show.

1967 träffade jag av ren slump på Anita och Bertil Broms under en bilresa genom Småland tillsammans med min pappa. Jag bad honom att stanna vid en hage där det gick några welshponnyer och betade. Då kom frun i huset ut och vi började prata welsh. Jag berättade om mitt intresse och om mitt privata register, som jag

upprättat med hjälp av program från tävlingar och utställningar. Anita Broms, som ägaren hette, blev jätteintresserad. Tiden gick så hennes man kom ut och då visade det sig, att han och min pappa hade varit arbetskamrater på flygflottiljen i Ronneby, världen är liten ibland. Det hela slutade med att Anita Broms lånade mitt register och använde det för att komma i kontakt med welshuppfödare och ägare, när hon och hennes man kallade till ett möte i början på 1970, när Svenska Welshponnyföreningen bildades.

Glenmead Virginia, elit

1973-1982 var jag SWF:s sekreterare och 1974 var jag med och ordnade föreningens första Riksutställning och var sedan utställningsansvarig till 1982 oavsett var i landet vi höll till.

Jag har haft Welsh Mountain-ponnyer i två omgångar och hade några föl. På två Riksutställningar har familjens ponnyer blivit Best in Show. 1979 när Wärnanäs Mandel vann (enda gången en valack blivit BIS på Riks samt 1994 när Ekbäckens Sunshine blev BIS.

Åren runt millennieskiftet importerade jag några Welsh Cob från Wales, som jag tävlade i hoppning, ridklasser samt visade i hand. Derwen Rosa var den mest kända, blev bl.a. BIS på utställning samt Ridden Champion.

2005 köpte jag min första welshponny av cob-typ, nämligen Parcybedw Flying Lady och året efter föddes det första fölet med mitt prefix Linsa. Lady visades på utställningar 2007, då hon inte hade något föl, och på Riks blev hon Best in Show. Hon har sedan tillsammans med Glenmead Virginia (importerad 2006) varit grunden i min uppfödning. Båda dessa ston är mångfaldigt guldbelönade och har flera guldbelönade avkommor. Virginias avkommor har hamnat hos ryttare som tävlat framgångsrikt, så hon är hittills det enda Elit premierade sektion C-stoet.

Parcybedw Flying Lady, BIS SWF Riks 2007

2011 köpte jag en 2-årig sektion C-hingst från en av Wales största uppfödare Peter Jones, Menai-stuteriet. Såg ett foto på deras hemsida och slog till direkt. I början på 2012 kom han till Sverige, Menai Christopher som han heter, producerades av Johan Becker och visades på 3-årstest och fick dubbeldiplom med poäng 51/51. Efter påbörjad inridning kom Stoffe hem och betäckte mina plus några främmande ston. Efter ytterligare ett par utbildningstillfällen på Ekbäcken började han här hemma att ridas av Filippa Norrman. De kvalade till finalen för de 4-åriga ponnyerna på SM i dressyr och vann!

Året efter återvände Stoffe till UK för att ridas i engelska ridklasser av rutinerade Fiona Cork. Succén lät inte vänta på sig länge. Som 5-åring vann han på de flesta

stora, viktiga showerna bl.a. Royal Welsh, Royal Highland, Royal International på Hickstead, Great Yorkshire och kvalade ganska enkelt till både Horse of the Year Show och Olympia.

Jag har ytterligare en stjärna från Menai stuteriet, ett nu 2-årigt sto, Menai Curiosity, som förra året vann sin klass på Royal Welsh Show i konkurrens med drygt fyrtio 1-åringar.

Jag har lyckats sälja två av Stoffes föl till UK och trots att det nu är fem år sedan han var där, så pratas det fortfarande om honom, och jag har fått förfrågningar om han möjligen är till salu.”

Menai Curiosity, segrare på Royal Welsh 2017